

D E C I Z I E

cu privire la respingerea recursului declarat de avocatul Procopenco Nadejda în interesele lui Lupașcu Daria

în cauza civilă la cererea înaintată de victima violenței în familie Lupașcu Daria cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin

împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2026,

Dosarul nr. 2r-209/26
PIGD nr. 2-26073997-03-2r-19062026

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (judecător Eugen BEJENARU)

07 august 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând fără citarea părților recursul declarat de avocatul Procopenco Nadejda în interesele lui Lupașcu Daria în cauza civilă la cererea înaintată de victima violenței în familie Lupașcu Daria cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin, împotriva încheierii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2026,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Elena Grumeza*, Preşedinte,*
Ivan Parii,
Natalia Costaș, *judecători*

a constatat următoarele:

ÎN FAPT

1. La 11 iunie 2026, ora 08:15, Lupașcu Daria s-a adresat cu cerere în instanța de judecată cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin.
2. În motivarea cererii a fost indicat că, căsătoria între victimă și Lupașcu Valentin a fost desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 19 noiembrie 2025. Din această relație părțile au un copil minor *****, născută la *****, care locuiește cu victima.
3. A invocat reprezentantul victimei că, măsura de protecție instituită anterior prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 22 aprilie 2026, pentru un termen de 45 de zile, a avut un efect de suspendare temporară a actelor de agresiune, fără a înlătura de fond starea de pericol real care planează asupra victimei Lupașcu Daria și a minorei Ecaterina.
4. Solicitarea de aplicare a unei noi măsuri de protecție, victima a justificat-o prin faptul apariției unui factor de escaladare iminentă și anume trimiterea în judecată a cauzei penale.
5. În acest sens, a menționat că, la momentul examinării primei cereri, dosarul penal se afla în faza de urmărire penală. În prezent, situația juridică a părții s-a înrăutățit substanțial, cauza penală în privința numitului Lupașcu Valentin fiind trimisă oficial în instanța de judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit.b) Cod Penal. Astfel, consideră victima că, conștientizarea de către agresor a riscului real de a fi condamnat penal cu închisoarea generează un impuls psihologic direct de răzbunare sau exercitare a unor presiuni extreme asupra

victimei pentru a o determina să își modifice declarațiile înainte de ședința preliminară din 10 septembrie 2026.
6. Victima consideră că, în perioada 06 iunie 2026 când a expirat termenul ordonanței de protecție anterioare și prima ședință fixată în dosarul penal 10 septembrie 2026 victima și copilul sunt lăsați la discreția comportamentală a unui agresor cu un istoric validat de violență psihologică cronică și fizică.
7. A susținut victima că, perioada de 45 de zile a fost scurtă, care nu a permis reabilitarea psihologică a familiei, iar lipsa unei interdicții active în acest moment critic le menține într-o stare severă de stres și insomnie.
8. A solicitat victima admiterea cererii și aplicarea următoarelor măsuri de protecție pentru un termen de 90 zile:

- obligarea agresorului Lupașcu Valentin de a sta departe de locul aflării victimei și a copilului minor, la o distanță care să asigure securitatea acestora, excluzând orice contact vizual;
- interzicerea oricărui contact cu victima și copilul, inclusiv telefonic sau prin corespondență. Se interzice contactul direct sau indirect, prin intermediul persoanelor terțe (prieteni, cunoștințe sau alte rude);
- aplicarea oricăror alte măsuri pe care le consideră necesare conform legii pentru a asigura protecția victimei și a copilului.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE
9. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2026 s-a respins cererea înaintată de victima violenței în familie Lupașcu Daria cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS
10. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 15 iunie 2026, avocatul Nadejda Procopenco în interesele lui Lupașcu Daria a contestat cu recurs încheierea primei instanțe din 11 iunie 2026, solicitând casarea încheierii contestate și admiterea cererii.
11. În motivarea cererii de recurs, recurenta invocă faptul că, încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 iunie 2026 este neîntemeiată, întrucât instanța de fond a apreciat eronat probele administrate și a concluzionat greșit că, în cauză nu sunt întrunite elementele violenței în familie.
12. Recurenta reiterează că, cauza penală în privința lui Lupaşcu Valentin a fost deja trimisă în instanța de judecată sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. b) Cod Penal (violenţa în familie), or, concluzia instanței de fond potrivit căreia Lupascu Valentin nu a comis violență domestică (psihologică) în privința reclamantei Lupascu Daria este eronată și lipsită de temei.
13. Recurenta își întemeiază poziția pe faptul că, trimiterea dosarului numit supra în judecată reprezintă un act procedural de maximă importanță, prin care procurorul confirmă existența unui

set de probe solide, temeinice şi suficiente care atestă caracterul sistematic al violenței de familie.

14. De altfel, recurenta invocă acte, care demonstrează nemijlocit actele de violență împotriva lui Lupașcu Daria: Ordonanța de pornire a urmării penale din 06.04.2026, informația de la Inspectoratul de Poliție Glodeni, chestionatul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, raportul de evaluare psihologică, Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă din 14 aprilie 2026, Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 14 aprilie 2026.

15. În acest sens, cu referire la constatarea instanței de fond că, pe durata a 45 de zile în care a fost în vigoare prima ordonanță, nu s-au înregistrat acte noi de violență fizică sau psihologică, recurenta opinează că, absența unor noi incidente violente în perioada de referință nu demonstrează nicidecum dispariția pericolului sau reabilitarea intimatului, ci constituie efectul direct şi exclusiv al eficienței interdicțiilor instituite prin ordonanța anterioară.

16. În raport cu omiterea instanței de fond de a evalua starea emoțională și psihică a copilului minor, recurenta indică faptul că, în cadrul întâlnirii cu intimatul Lupașcu Valentin, minora a demonstrat o stare de alertă continuă, iar comportamentul intimatului a avut un caracter pur demonstrativ, orientat spre înregistrarea foto/video forțată a copilului pentru a acumula probe destinate rudelor, în detrimentul asigurării unui confort afectiv real.

17. La fel, cu privire la argumentul intimatului că, locuirea separată și lipsa dialogului direct din data de 26 aprilie 2026 ar exclude actele de violență, recurenta relevă că, chiar şi în condițiile separării fizice, intimatul continuă să exercite o presiune psihologică constantă prin intermediul mesajelor text (SMS), utilizând pretextul „propunerilor de modificare a graficului” pentru a impune unilateral condiții, termene şi cerinţe care exced cadrul normal al unei comunicări parentale civilizate, ceea ce generează recurentei un disconfort psihic sever, o stare continuă de insomnie, agitație şi alertă.

18. În consecință, solicită admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 iunie 2026 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă cererea privind emiterea ordonanței de protecție, cu aplicarea măsurilor de protecție solicitate împotriva intimatului.

19. <u>În referința depusă</u> la recursul declarat de Lupașcu Daria, - Agenția de Asistență Socială Nord-Est, Structura Teritorială Asistență Socială Glodeni a specificat că, având în vedere vârsta fragedă a copilului minor ***** și faptul că, acesta locuiește împreună cu mama, autoritatea tutelară teritorială apreciază că evaluarea necesității menținerii sau aplicării măsurilor de protecție urmează să aibă în vedere inclusiv impactul pe care conflictul parental și eventualele situații de violență îl pot produce asupra dezvoltării fizice, emoționale și psihologice a copilului, interesul superior al acestuia constituind criteriul primordial în adoptarea oricărei soluții judiciare.

20. Totodată, autoritatea tutelară teritorială reține că, procedura privind emiterea ordonanței de protecție are un caracter autonom și preventiv, fiind distinctă de procedura penală, fiecare dintre acestea având obiect, scop și condiții de examinare diferite. În aceste condiții, verificarea

întrunirii cerințelor prevăzute de lege pentru emiterea unei ordonanțe de protecție, aprecierea probelor administrate, precum și examinarea legalității și temeiniciei încheierii contestate prin recurs reprezintă atribuții ce revin exclusiv instanței de recurs.

MOTIVAREA INSTANȚEI

21. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, verificând temeiurile recursului, studiindu-le în cumul cu materialele dosarului, Colegiul civil consideră necesar să respingă cererea de recurs din motivele ce succed.

22. Conform art.278[9] alin.(1) CPC, *încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecție poate fi atacată cu recurs.*

23. Instanța de recurs reține prevederile art.425 CPC, care statuează expres că, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.* Potrivit materialelor cauzei se constată că, instanța de fond a pronunțat încheierea contestată la data de 11 iunie 2026 (f.d.50-55), iar la 15 iunie 2026 avocatul Nadejda Procopenco în interesele lui Lupașcu Daria a atacat-o cu recurs (f.d.59-63), astfel, Colegiul civil constată că, recursul a fost depus în termenul legal de 15 zile de la comunicare.

24. În conformitate cu art.426 alin.(3) CPC, *recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.*

25. Potrivit art.427 lit.a) din CPC, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.*

26. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.

27. Astfel, verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate prin prisma motivelor invocate în recurs și a materialelor cauzei, Colegiul civil conchide că, soluția oferită de prima instanță este justă și argumentată, fiind în concordanță cu normele ce guvernează raportul juridic litigios și materialul probator administrat.

28. Colegiul civil menționează că, violența în familie reprezintă o problemă socială extrem de gravă, iar specialiștii o consideră drept formă de tortură din cauza caracteristicilor sale. Impactul social al violenței în familie este extins, deoarece aceasta afectează nu numai victimele, dar şi persoanele care sunt martore sau au cunoștință de situații de violență în familie.

29. Potrivit art.278[7] alin.(1) CPC, *instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.*

30. În temeiul art.2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică:

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu

asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violenţă fizică - vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violenţă psihologică – provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar;

31. Conform art.3 alin.(1-2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, *(1) Subiecţi ai violenţei în familie sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii. (1[1]) Subiecţii violenţei împotriva femeilor sunt agresorul şi victima, inclusiv în cazul în care nu sunt membri de familie. (2) Membri de familie, în sensul prezentei legi, sînt: a) în condiţia de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii; b) în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

32. Colegiul civil constată că, victima și pretinsul agresor sunt foști soți, prin urmare părțile întrunesc prevederile art. 3 alin.(2) lit.a) al Legii nr. 45 din 01.03.2017 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie.

33. În conformitate cu art.12 alin.(1)–(3) al Legii menționate supra, *(1) Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie. (2)Reprezentanţilor autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor şi violenţei în familie li se interzice să întreprindă acţiuni menite să descurajeze victima în denunţarea actelor de violenţă la care este supusă. (3) Orice persoană care este martoră la acte de violenţă împotriva femeilor și/sau de violenţă în familie sau care are bănuieli rezonabile că au fost comise asemenea acte ori că sînt posibile acte de violenţă are*

dreptul să comunice acest lucru autorităţilor abilitate cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie.

34. Din materialele dosarului rezultă că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul central din 19 noiembrie 2025 a fost desfăcută căsătoria înregistrată la 14 iunie 2024 între Lupașcu Valentin și Lupașcu Daria, s-a determinat locul de trai a copilului minor ***** cu mama sa Lupașcu Daria (f.d.7-8).

35. Conform informației de la Inspectoratului de Poliție Glodeni, la 30.01.2026, ora 16:00 a fost înregistrată informația telefonică de la Lupașcu Daria, prin care solicită să fie luate măsuri cu fostul soț Lupașcu Valentin, care a numit-o cu cuvinte necenzurate (f.d.12).

36. Astfel, a fost întocmit chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie (f.d.13-16).

37. Potrivit raportului de evaluare psihologică, în urma evaluării psihologice, s-a constatat că, beneficiara Lupașcu Daria a trecut prin experiențe dificile pe durata relației marcate de episoade de violență psihologică și fizică, care continuă în prezent sub forma unui abuz emoțional și a unor conflicte sistematice provocate de fostul partener în timpul întrevederilor cu copilul. Aceste acțiuni au generat o deteriorare a stării generale de sănătate, o afectare a echilibrului psiho-emoțional, au contribuit la apariția neîncrederii în sine și în propria percepție. Rezultatul psihodiagnosticului indică prezența unui nivel înalt de anxietate, un impact sever al evenimentelor traumatice caracterizat de prezența frecventă a amintirilor intruzive, tendințe de evitare a stimulilor asociați traumei și un nivel crescut de hiperactivitate emoțională (f.d.19-22);

38. Conform Ordonanței de pornire a urmării penale din 06.04.2026, s-a dispus începerea urmăririi penale conform semnelor infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin.1 lit. b) Cod Penal (f.d.10-11).

39. În temeiul Ordonanței de recunoaștere în calitate de parte civilă din 14 aprilie 2026, s-a dispus recunoașterea cet. Lupașcu Daria în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. b) Cod Penal (f.d.23-24). Iar prin Ordonanța de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 14 aprilie 2026, s-a dispus recunoașterea cet. Lupașcu Daria în calitate de parte vătămată în cadrul cauzei penale în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) lit. b) Cod Penal (f.d.25-26).

40. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 22 aprilie 2026 s-a admis parțial cererea de eliberare a ordonanței judecătorești depusă de victima violenței în familie Lupașcu Daria cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin, fiind aplicate măsuri de protecție pe un termen de 45 zile (f.d.27-34).

41. La 11 iunie 2026, Lupașcu Daria s-a adresat cu o altă cerere în instanța de judecată cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin, invocînd că perioada de 45 de zile a fost scurtă, care nu a permis reabilitarea psihologică a familiei, iar lipsa unei interdicții active în acest moment critic le menține într-o stare severă de stres și insomnie (f.d.3-5).

42. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2026 s-a respins cererea înaintată de victima violenței în familie Lupașcu Daria cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin (f.d.50-55).
43. În motivarea soluției, instanța de fond a reținut că, la materialele cauzei lipsesc probe concludente, ce ar indica la faptul aplicării violenței psihologice și/sau de altă natură, precum și existența pericolului real și iminent de aplicare a unui astfel de comportament din partea pârâtului în privința reclamantei, or, faptul lipsei unui astfel de pericol, se confirmă și prin aceea că, argumentele pe care își întemeiază reclamanta cererea de eliberare a ordonanței au fost obiect al examinării în data de 26 aprilie 2026, în urma căreia a fost emisă ordonanța de protecție pentru victima violenţei în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin.
44. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 15 iunie 2026, avocatul Nadejda Procopenco în interesele lui Lupașcu Daria a contestat cu recurs încheierea primei instanțe din 11 iunie 2026, solicitând casarea încheierii contestate și admiterea cererii (f.d.60-63).
45. Examinând actele și materialele dosarului, prin prisma motivelor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil apreciază că, recursul este neîntemeiat, iar încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, neexistând temeiuri pentru casarea acesteia.
46. Instanța de recurs reiterează că, art.2 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, violența în familie presupune existența unor acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, exercitate între subiecții raporturilor de familie, iar măsurile de protecție pot fi dispuse doar în situația în care din probele administrate rezultă existența unui risc real și actual pentru viața, sănătatea ori integritatea victimei.
47. Instanța de fond a examinat nemijlocit toate probele administrate, inclusiv explicațiile părților, înregistrarea audio anexată la dosar, materialele prezentate, ajungând în mod justificat la concluzia că, deși între părți există un conflict accentuat generat de relațiile post-divorț, circumstanțele constatate nu întrunesc elementele constitutive ale violenței în familie în sensul Legii nr. 45/2007.
48. La caz, Colegiul civil reține că, recurenta Lupașcu Daria a solicitat emiterea unei noi ordonanțe de protecție în privința fostului soț Lupașcu Valentin, invocând exercitarea asupra sa a violenței psihologice, existența unui comportament de intimidare și presiune, precum și existența unui pericol pentru starea sa psiho-emoțională și pentru copilul minor.
49. În susținerea cererii au fost invocate și anexate actele aferente cauzei penale pornite în privința intimatului, precum și ordonanțele prin care recurenta a fost recunoscută în calitate de parte vătămată și parte civilă în procesul penal, care de fapt au stat la baza emiterii ordonanței de protecție din 22.04.2026.
50. Colegiul civil reține că, potrivit Legii nr. 45/2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie și dispozițiilor Codului de procedură civilă care reglementează aplicarea măsurilor de protecție, finalitatea ordonanței de protecție este înlăturarea unei stări de pericol pentru victimă și prevenirea continuării ori repetării actelor de

violență. Caracterul urgent și preventiv al acestei proceduri nu dispensează însă solicitantul de necesitatea prezentării unor elemente factuale care, apreciate în ansamblu, să permită instanței să constate existența, la momentul examinării cererii, a unei situații care justifică intervenția imediată prin măsurile restrictive solicitate.

51. În acest sens, existența unor conflicte anterioare între foștii soți, a unei ordonanțe de protecție emise anterior ori a unor acte procedurale întocmite în cadrul unei cauze penale, reprezintă circumstanțe relevante, care trebuie luate în considerare de instanță, însă acestea nu determină în mod automat admiterea unei noi cereri de aplicare a măsurilor de protecție.

52. Or, fiecare cerere urmează a fi examinată prin raportare la situația concretă existentă la momentul sesizării instanței, inclusiv sub aspectul actualității pericolului și al comportamentului imputat pretinsului agresor.

53. În speță, instanța de fond a constatat că, între părți există relații tensionate, accentuate după desfacerea căsătoriei, precum și că anterior fusese emisă o ordonanță de protecție pentru o perioadă de 45 de zile. Totodată, a stabilit că, pe durata aplicării măsurilor respective, nu au fost înregistrate acte noi de violență fizică sau psihologică din partea intimatului, iar după expirarea ordonanței nu au fost prezentate probe concludente privind săvârșirea unor acte noi care să demonstreze persistența unui pericol real și iminent de natură să impună instituirea unei noi măsuri restrictive.

54. În acest sens, Colegiul civil nu poate reține argumentul recurentei potrivit căruia instanța de fond ar fi ignorat probele existente la dosar ori ar fi impus în mod nejustificat prezentarea unei expertize psihologice judiciare.

55. Deopotrivă, din conținutul încheierii contestate rezultă că, prima instanță a examinat circumstanțele invocate și înscrisurile prezentate, inclusiv actele organelor de poliție și raportul de evaluare psihologică. Referirea instanței la lipsa unor probe de specialitate suficiente nu poate fi interpretată izolat, în sensul că numai o expertiză judiciară ar putea demonstra violența psihologică, ci în contextul întregului raționament al instanței privind insuficiența probelor pentru stabilirea existenței unui pericol actual care să justifice o nouă ordonanță de protecție.

56. Raportul de evaluare psihologică prezentat de recurentă, în care sunt consemnate un nivel înalt de anxietate, amintiri intruzive, tendințe de evitare a stimulilor asociați traumei și hiperactivitate emoțională, constituie un element probatoriu relevant în ceea ce privește starea psiho-emoțională a acesteia. Totuși, constatarea unei asemenea stări nu conduce, prin ea însăși, la concluzia obligatorie că, la data examinării noii cereri 11.06.2026, intimatul exercita acte actuale de violență psihologică sau că, exista un pericol concret și iminent de repetare a acestora.

57. Aici, instanța de recurs ține să sublinieze că, în procedura privind emiterea ordonanței de protecție trebuie stabilită legătura dintre comportamentul imputat agresorului și necesitatea actuală a măsurilor solicitate, iar nu doar existența consecințelor psihologice ale unor evenimente anterioare.

58. Nu poate fi primită nici susținerea recurentei potrivit căreia pornirea cauzei penale, trimiterea acesteia în judecată și recunoașterea sa în calitate de parte vătămată și parte civilă ar demonstra, prin ele însele, necesitatea aplicării măsurilor de protecție.

59. Aceste acte confirmă existența unei proceduri penale și a unei acuzații care urmează a fi examinată de instanța competentă, însă nu echivalează cu stabilirea definitivă a vinovăției intimatului și nici nu instituie o prezumție absolută privind existența unui pericol actual în sensul procedurii civile privind ordonanța de protecție.
60. În același timp, instanța civilă nu este chemată, în cadrul acestei proceduri urgente, să anticipeze soluția instanței penale ori să se pronunțe asupra existenței elementelor constitutive ale infracțiunii imputate intimatului.
61. Completul de judecată subliniază însă că, prima instanță nu a respins cererea pentru simplul motiv că procesul penal nu era finalizat și nici nu a negat valoarea probatorie a actelor provenite din acesta, ci le-a apreciat împreună cu celelalte circumstanțe ale cauzei. Prin urmare, critica recurentei referitoare la o pretinsă „*antepronunțare*” a instanței civile asupra fondului cauzei penale nu rezultă din conținutul încheierii contestate.
62. În ceea ce privește mesajele și comunicările electronice despre care recurenta susține că ar reprezenta o formă de hărțuire și presiune psihologică, Colegiul civil reține că, simpla existență a comunicării dintre foștii soți, în special în condițiile în care aceștia au un copil minor comun și trebuie să soluționeze anumite aspecte legate de acesta, nu este suficientă pentru calificarea automată a comunicării drept violență psihologică.
63. Or, o asemenea calificare presupune analiza concretă a conținutului, frecvenței, caracterului amenințător, intimidant sau coercitiv al mesajelor și a contextului în care acestea au fost transmise.
64. De asemenea, argumentele privind starea emoțională a copilului minor, au fost în mod justificat examinate de prima instanță. Interesul superior al copilului reprezintă o considerație primordială în orice procedură care îl privește, însă invocarea acestui principiu nu poate substitui stabilirea situației factuale concrete.
65. Din împrejurarea că, minorul a manifestat stres, anxietate ori reticență în cadrul unei întâlniri cu tatăl nu rezultă în mod automat că acesta din urmă a exercitat acte de violență asupra copilului sau asupra recurentei.
66. În lipsa unor elemente obiective care să confirme un comportament violent, amenințător ori intimidant al intimatului cu ocazia întâlnirii respective, starea emoțională a minorului, deși trebuie tratată cu toată seriozitatea, nu este suficientă pentru instituirea măsurilor restrictive solicitate.
67. Instanța de recurs apreciază drept neîntemeiată și critica potrivit căreia prima instanță ar fi dedus în mod eronat dispariția pericolului exclusiv din împrejurarea că, pe durata ordonanței anterioare, nu au fost constatate noi incidente. Din motivarea încheierii rezultă că, aceasta reprezintă doar una dintre circumstanțele apreciate de instanță. Lipsa unor incidente noi nu demonstrează, în mod abstract și în toate cazurile, dispariția riscului, însă poate fi luată în considerare împreună cu conduita ulterioară a părților și cu celelalte probe, pentru a determina dacă, la momentul soluționării unei noi cereri, subzistă necesitatea unei noi intervenții judiciare restrictive.

68. Or, măsurile dispuse prin ordonanța de protecție, deși au un caracter eminamente preventiv, presupun ingerințe semnificative în exercițiul unor drepturi ale persoanei împotriva căreia sunt instituite. Din acest motiv, caracterul preventiv al procedurii nu poate conduce la prelungirea succesivă sau practic nelimitată a restricțiilor numai în considerarea existenței unor conflicte sau incidente din trecut, în lipsa unor circumstanțe actuale care să justifice continuarea protecției în această formă. Riscul nu trebuie să se materializeze într-un nou act de violență pentru ca victima să poată beneficia de protecție, însă trebuie să rezulte din elemente concrete și obiective care permit concluzia rezonabilă că pericolul persistă.
69. Totodată, Colegiul civil nu poate accepta afirmațiile din recurs potrivit cărora soluția primei instanțe ar crea un „*precedent de impunitate*", ar „*dezlega mâinile agresorului*" ori ar stimula comportamentul abuziv. Asemenea susțineri exprimă percepția recurentei asupra efectelor hotărârii, dar nu demonstrează existența unei erori de fapt sau de drept în soluția contestată. Respingerea unei anumite cereri de aplicarea măsurilor de protecție, determinată de circumstanțele și probele existente la momentul examinării sale, nu împiedică persoana care se consideră victimă să sesizeze organele competente și să solicite măsurile prevăzute de lege în cazul apariției unor noi acte de violență sau al unor elemente obiective care indică existența unui pericol real.
70. Instanța de recurs reiterează că, măsurile de protecție prevăzute de Legea nr. 45/2007 au caracter excepțional și restrictiv, acestea fiind destinate prevenirii unui pericol real și iminent pentru victimă, iar nu soluționării conflictelor obișnuite dintre foștii soți.
71. În aceste condiții, Colegiul civil constată că, instanța de fond a stabilit corect circumstanțele de fapt, a apreciat probele în conformitate cu principiul liberei aprecieri și a aplicat în mod corect normele Legii nr. 45-XVI din 01.03.2007 și ale Codului de procedură civilă, fără a admite erori de fapt sau de drept care să justifice casarea încheierii atacate.
72. Prin urmare, motivele invocate în recurs nu răstoarnă concluziile instanței de fond și exprimă, în esență, dezacordul recurentei cu aprecierea probelor, fără a demonstra existența condițiilor legale pentru emiterea ordonanței de protecție.
73. În consecință, recursul urmează a fi respins ca neîntemeiat, iar încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 11 iunie 2026, prin care a fost respinsă cererea privind aplicarea ordonanței de protecție, urmează a fi menținută.
74. Potrivit art.428 alin.(1) CPC, *decizia instanței de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămâne irevocabilă din momentul emiterii.*

75. Conducându-se de dispozițiile art.427 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord,-

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

DECIDE

Respinge recursul declarat de avocatul Nadejda Procopenco în interesele lui Lupașcu Daria.

Menține încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 11 iunie 2026, adoptată în cauza civilă la cererea depusă de victima violenței în familie Lupașcu Daria cu privire la aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului Lupașcu Valentin.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecător Elena Grumeza

Judecători Ivan Parii

Natalia Costaș